



SABIEDRISKO
PAKALPOJUMU
REGULĒŠANAS
KOMISIJA

KONSULTĀCIJU DOKUMENTS

par dabasgāzes sadales sistēmas pakalpojuma tarifu aprēķināšanas metodiku

2020.gada 18.jūnijs
Rīga

Ūnijas iela 45
Rīga, LV-1039
Latvija

T: +371 67097200
F: +371 67097277
E: sprk@sprk.gov.lv

www.sprk.gov.lv

Satura rādītājs

I Konsultāciju dokumenta mērķis.....	3
II Normatīvā akta projekta izstrādes nepieciešamība.....	3
1) Pamatojums	3
2) Projekta izstrādē iesaistītās institūcijas.....	4
3) Sabiedrības mērķa grupas, kuras tiesiskais regulējums ietekmē vai varētu ietekmēt	4
III. Cita informācija	4
Pārskats par Metodikas projektā iekļautajiem metodiskajiem risinājumiem	4
1) Regulatīvais periods un regulatīvais rēķins.....	4
2) Darbības efektivitātes koeficients.....	6

Pielikumā:

Lēmuma projekts "Dabaszāzes sadales sistēmas pakalpojuma tarifu aprēķināšanas metodika".

I Konsultāciju dokumenta mērķis

Konsultāciju dokumenta mērķis ir informēt sabiedrību un uzzināt ieinteresēto personu viedokli par Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas (turpmāk – Regulators) lēmuma projektu “Dabasgāzes sadales sistēmas pakalpojuma tarifu aprēķināšanas metodika” (turpmāk – Metodikas projekts).

Saskaņā ar Enerģētikas likuma 15.panta 1.¹daļu dabasgāzes sadales sistēmas operators sniedz dabasgāzes sadales sistēmas pakalpojumu par Regulatora noteiktajiem tarifiem vai par tarifiem, ko noteicis dabasgāzes sadales sistēmas operators saskaņā ar Regulatora noteikto tarifu aprēķināšanas metodiku, ja ir saņemta Regulatora atļauja. Likuma “Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 9.panta pirmās daļas 2.punkts noteic, ka Regulators nosaka tarifu vai tarifu augšējās robežas aprēķināšanas un noteikšanas metodiku, kā arī tarifu vai tarifu augšējās robežas piemērošanas kārtību, ja nozares speciālie likumi neparedz citus tarifu noteikšanas principus.

Metodikas projekts sagatavots, ievērojot nepieciešamību vienādot enerģētikas nozares sistēmas operatoru sniegto pakalpojumu tarifu aprēķināšanas pieeju un veicināt efektīvu pakalpojuma sniegšanu. Metodikas projekts sagatavots jaunā redakcijā, lai atvieglotu tā uztveramību un piemērošanu. Metodikas projekta plānotais spēkā stāšanās laiks – 2020.gada 24.jūlijs.

Priekšlikumus un komentārus par Metodikas projektu lūdzam Regulatoram iesniegt rakstveidā, kā arī elektroniskā formā, nosūtot tos uz elektroniskā pasta adresi sprk@sprk.gov.lv, līdz 2020.gada 6.jūlijam.

Regulatora sagatavotais Metodikas projekts ir pievienots šā dokumenta pielikumā.

II Normatīvā akta projekta izstrādes nepieciešamība

1) Pamatojums

Metodikas projekts sagatavots saistībā ar enerģētikas nozares pakāpenisku pāreju uz tarifu noteikšanu, ievērojot ieņēmumu griestu pieeju. Ieņēmumu griestu pieeja jau tiek piemērota dabasgāzes pārvades sistēmas pakalpojuma tarifu un elektroenerģijas sadales sistēmas pakalpojuma tarifu noteikšanai. Šogad šādu pieeju plānots ieviest arī elektroenerģijas pārvades sistēmas pakalpojuma un dabasgāzes uzglabāšanas pakalpojuma tarifu aprēķināšanas metodikās. Ieņēmumu griestu pieeju raksturo paredzams un stabils tarifs, uz darbības optimizāciju vērsta uzņēmumu pārvaldība un plašākas iespējas stimulējošu regulācijas mehānismu piemērošanai.

Pirms Metodikas projekta izstrādes Regulators ir iepazinies ar citu valstu pieredzi. Kopumā no 23 apskatītajām Enerģētikas regulatoru reģionālās asociācijas dalībvalstīm 19 valstīs dabasgāzes sadales sistēmas operatoriem tiek piemērotas “stimulējošās tarifu noteikšanas metodes” – *ieņēmumu griestu pieeja*, *cenās griestu pieeja* vai *hibrīda pieeja*. Pārējās valstīs tiek piemērota *izmaksu plus* pieeja. Minēto pieeju raksturojums ir iekļauts 1.tabulā.

1.tabula.

Tarifu noteikšanas pieeja	Piemērojošo valstu skaits	Īss raksturojums
Ieņēmumu griestu pieeja	10	Atļauto ieņēmumu griestu pieeja balstās uz atļauto ieņēmumu noteikšanu regulatīvajam periodam. Perioda laikā tiek uzskaitītas ieņēmumu un izdevumu novirzes un ierobežota to ietekme uz nākamo regulatīvo periodu.
Cenas griestu pieeja	3	Sistēmas pakalpojumu tarifu aprēķinos, izmantojot cenu griestu pieeju, tiek nofiksēts atļauto ieņēmumu līmenis noteiktam regulatīvajam periodam un ikgadēji tiek pārskatīti dabasgāzes sadales sistēmas pakalpojumu tarifi, ņemot vērā aktuālo inflācijas līmeni.
Hibrīda pieeja	6	Hibrīda pieeja parasti tiek piemērota pārejas periodā pirms stimulējošas tarifu noteikšanas pieejas pilnīgas ieviešanas.
Cita (nestimulējoša)	3	Tiek vērtēta komersanta izmaksu pamatotība, taču netiek iestrādāti tā darbību optimizējoši stimuli. Izmaksu un ieņēmumu novirzes tiek noteiktas līdz ar jaunu tarifu projektu vērtēšanu, un šo noviržu uzkrājumi var radīt būtiskas tarifu svārstības.
Dažādu pieeju kombinācija, kas ir atšķirīga valsts reģionos	1	Beļģijā pieeja ir atšķirīga trijos valsts reģionos – Flandrijas, Valonijas un Briseles galvaspilsētas reģionos. Flandrijas un Valonijas reģionos tiek piemērotas stimulējošās tarifu noteikšanas metodes, savukārt Briseles galvaspilsētas reģionā tiek piemērota izmaksu plus pieeja.

Ņemot vērā pašreizējās enerģētikas nozares sistēmas operatoru sniegto pakalpojumu tarifu aprēķināšanas metodikas un apstākli, ka daļa no dabasgāzes sadales sistēmas operatora izmaksām ir nekontrolējamas, proti, nav atkarīgas no sadales sistēmas operatora (dabasgāzes zudumu cena, inflācijas izmaiņas u.c.), piemērotākā stimulējošās tarifu noteikšanas pieeja ir atļauto ieņēmumu griestu metode ar atļauto ieņēmumu iespējamu pārskatīšanu. Šāda pieeja nodrošinās tarifu stabilitāti regulatīvā perioda ietvaros, jo vienu nekontrolējamo izmaksu pieaugumu var kompensēt ar citu nekontrolējamo izmaksu samazinājumu, līdz ar to neradīsies nepieciešamība pārskatīt tarifus. Savukārt, izmantojot cenu griestu metodi, katru gadu tiktu pārskatītas tarifu vērtības atbilstoši inflācijas līmenim, neņemot vērā iespējamo izmaksu samazinājumu izmaksu grupās.

Ietekmes novērtējums: izmaiņas tarifā pēc būtības no minētās pieejas maiņas nav sagaidāmas.

2) Projekta izstrādē iesaistītās institūcijas

Projekta izstrādē iesaistīta akciju sabiedrība "Gaso".

3) Sabiedrības mērķa grupas, kuras tiesiskais regulējums ietekmē vai varētu ietekmēt

Metodikas projektā ietvertais regulējums ietekmēs dabasgāzes sadales sistēmas operatoru un dabasgāzes sadales sistēmas lietotājus.

III. Cita informācija

Pārskats par Metodikas projektā iekļautajiem metodiskajiem risinājumiem

1) Regulatīvais periods un regulatīvais rēķins

Metodikas projekts paredz ieviest tādus terminus kā "regulatīvais periods", "tarifu periods", "regulatīvais rēķins", "atļautie ieņēmumi", "plānotie ieņēmumi", kā arī precizēt terminus, kas jau ir ietverti spēkā esošajā metodikā.

Spēkā esošās metodikas ietvars paredz, ka sadales sistēmas operatoram ir tiesības noteikt sadales sistēmas pakalpojumu tarifus laika periodam, kas nepārsniedz divus gadus, vienlaikus

nenosakot konkrētu tarifu pārskata cikla ilgumu. Metodikas projekts paredz, ka turpmāk regulatīvā perioda ilgums (periods, kuram tiek noteikti atļautie ieņēmumi) būs no diviem līdz pieciem gadiem un tarifu perioda ilgums būs viens gads, kas sadales sistēmas operatoram un sistēmas lietotājiem radīs pārskatāmāku un prognozējamāku darbības vidi. Regulatīvā perioda ilgums ir cieši saistīts ar stimulējošo regulēšanas elementu ieviešanu. Sadales sistēmas operatora investīcijas efektivitātes pasākumos atmaksājas ilgākā laika posmā, līdz ar to nav ekonomiska pamata ieviest efektivitātes pasākumus, ja regulatīvais periods ir viens vai divi gadi. Sadales sistēmas operators vienlaikus ar tarifu projektu iesniedz pamatojumu tarifu aprēķinā izmantotajam regulatīvajam periodam un nepieciešamības gadījumā arī tarifu periodam.

Metodikas projekts paredz, ka atļautie ieņēmumi tiek noteikti visam regulatīvajam periodam un paliek nemainīgi visā regulatīvajā periodā. Ja regulatīvajā periodā ir vairāki tarifu periodi, plānotie ieņēmumi var mainīties tikai tad, ja:

1. mainās uz tarifu periodu attiecināmās dabasgāzes zudumu izmaksas, kas tieši atkarīgas no dabasgāzes cenu izmaiņām;
2. faktiskā inflācija atšķiras no plānotās inflācijas tarifu aprēķinā;
3. neizpildās ieņēmumu prognoze, mainoties plānotajiem sadalītās dabasgāzes apjomiem.

Nemot vērā, ka Metodikas projektā paredzēts ieviest regulatīvo periodu, kas pārsniedz vienu gadu, sadales sistēmas operatoram ir jāplāno gan izdevumi, gan izmaksas ilgākam laika periodam. Metodikas projektā paredzēts ieviest regulatīvo rēķinu, kura mērķis ir nodrošināt sadales sistēmas operatoram iespēju atgūt starpību starp plānotajiem un faktiski gūtajiem ieņēmumiem, kā arī izmaksām. Metodikas projekts paredz, ka regulatīvajā rēķinā katra gada beigās uzskaita faktisko ieņēmumu un izdevumu starpību, salīdzinot ar plānotajiem ieņēmumiem un izdevumiem. Ja starpība (regulatīvā rēķina atlikums) pēc kalendārā gada beigām ir negatīva un veido vairāk nekā vienu procentu, bet nepārsniedz trīs procentus no kalendārā gada plānotajām ekspluatācijas izmaksām, sadales sistēmas operatoram tiek dota iespēja atgūt kalendārajā gadā negūtos ieņēmumus pēc viena kalendārā gada, savukārt gadījumos, ja regulatīvā rēķina atlikums ir negatīvs un pārsniedz trīs procentus, regulatīvā rēķina daļu, kas nepārsniedz trīs procentus, sadales sistēmas operators var atgūt pēc viena kalendārā gada, bet regulatīvā rēķina daļu, kas pārsniedz trīs procentus, pārceļ uz aiznākamo kalendāro gadu. Šāds ierobežojums nepieciešams, lai izvairītos no strauja tarifu kāpuma. Ja sadales sistēmas operators kalendārajā gadā faktiski ir guvis lielākus ieņēmumus, nekā plānots tarifu aprēķinā, pēc viena kalendārā gada par papildus gūto ieņēmumu daļu, kas pārsniedz vienu procentu no ekspluatācijas izmaksām, tiks samazinātas nākamā tarifu pārskata cikla izmaksas, kā rezultātā tiks samazināti tarifi, par kuriem norēķinās dabasgāzes sadales sistēmas lietotāji.

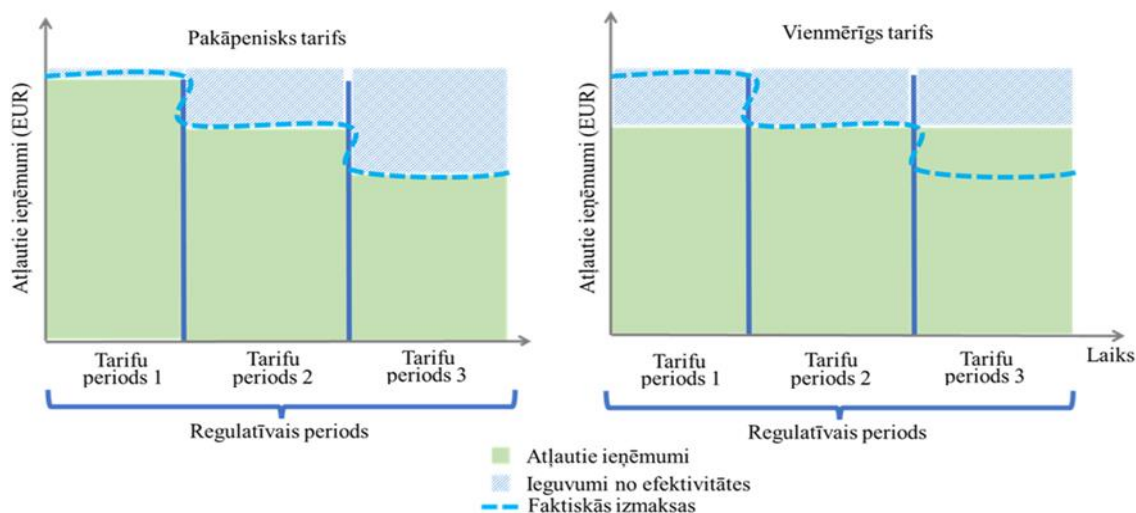
Lai nodrošinātu dabasgāzes sadales sistēmas pakalpojumu tarifu stabilitāti, Metodikas projekts paredz, ka gadījumos, ja regulatīvā perioda ietvaros sadales sistēmas operators lūgs noteikt vairākus tarifu periodus, dabasgāzes sadales sistēmas operators regulatīvā rēķina atlikumu atgūs, sākot ar trešo kalendāro gadu (trešo tarifu periodu) jeb vienu gadu pēc kalendārā gada beigām, kad regulatīvajā rēķinā tika uzskaitīta faktisko un plānoto ieņēmumu un izdevumu starpība. Pirmajā tarifu periodā uz regulatīvo rēķinu būs vismazākā ietekme, jo pirmā gada izmaksu prognoze ir visprecīzākā ar vismazākajām iespējamām novirzēm. Pārējo tarifu periodu izmaksu prognozes, kas saistītas ar inflācijas līmeņa, dabasgāzes cenas izmaiņām un starpības starp plānoto, nav iespējams precīzi prognozēt, līdz ar to plānotās izmaksas var atšķirties no tarifu projektā plānotajām. Dabasgāzes cenu var ietekmēt āra gaisa temperatūra, pieprasījums pēc sašķidrinātās dabasgāzes tirgū, dažādi globāli notikumi ekonomikā un politikā. Inflācijas rādītāju var ietekmēt ekonomiskās situācijas izmaiņas Latvijā un pasaulē.

2) Darbības efektivitātes koeficients

Regulators, ņemot vērā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas un Valsts kontroles ieteikumus, Metodikas projektā iestrādājis stimulējošās regulācijas elementus, lai veicinātu dabasgāzes sadales sistēmas operatora efektīvāku darbību. Eiropas Savienības dalībvalstis neizmanto vienotu pieeju efektivitātes koeficienta noteikšanā. Daudzās dalībvalstīs, nosakot efektivitātes koeficientu, tiek izmantoti starptautiski salīdzinoši pētījumi, kā arī nozares produktivitātes, inflācijas, algu izmaiņu un citi rādītāji. Nosakot efektivitātes koeficientu, tiek ņemts vērā arī sadales sistēmas operatora viedoklis un tā pamatojums.

Metodikas projekts nosaka, ka Regulators tarifu projekta izvērtēšanas ietvaros, ņemot vērā salīdzināmus Eiropas Savienības un Latvijas enerģijas sadales sistēmas operatoru efektivitātes rādītājus, kā arī inflācijas, atalgojuma izmaiņu prognozes regulatīvajam periodam un citus pamatotus, objektīvus rādītājus, var noteikt efektivitātes koeficientu regulatīvajam periodam. Nosakot efektivitātes koeficientu, Regulators ņem vērā sadales sistēmas operatora sniegto viedokli par efektivitātes koeficienta apmēru un iespējamo ietekmi uz dabasgāzes sadales sistēmas drošu darbību.

Regulatora ieskatā efektivitātes koeficients ir jānosaka ar vienmērīgu ieguvumu iekļaušanu dabasgāzes sadales sistēmas pakalpojumu tarifos visā regulatīvajā periodā, taču pastāv arī alternatīvs variants – iekļaut ieguvumus dabasgāzes sadales sistēmas pakalpojumu tarifos pakāpeniski visā regulatīvajā periodā atbilstoši tarifu periodiem (skat. attēlu).



Metodikas projekts ietver normu, kas paredz, ka gadījumā, ja iepriekšējā regulatīvajā periodā radies izmaksu ietaupījums, sadales sistēmas operators pamato faktisko izmaksu atšķirību pa izmaksu grupām un samazina nākamajā regulatīvajā periodā uz sistēmas lietotājiem attiecināmās plānotās dabasgāzes sadales sistēmas pakalpojumu izmaksas izmaksu ietaupījuma apmērā. Savukārt, ja izmaksu ietaupījums veidojas darbības efektivitātes uzlabošanas rezultātā, ieņēmumu korekcijas daļa ir vienāda ar 50% no izmaksu ietaupījuma.

Priekšsēdētājs

R.Irkliis

18.06.2020.

Nr.(prot.Nr. 26.,8.p)

Dabaszgāzes sadales sistēmas pakalpojuma tarifu aprēķināšanas metodika

*Izdota saskaņā ar Enerģētikas likuma
15.panta 1.¹daļu, likuma
“Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem”
9.panta pirmās daļas 2.punktu, 19.panta pirmo daļu un 25.panta pirmo daļu*

1. Vispārīgie jautājumi

1. Dabaszgāzes sadales sistēmas pakalpojuma tarifu aprēķināšanas metodika (turpmāk – metodika) nosaka kārtību, kādā aprēķina un nosaka dabaszgāzes sadales sistēmas (turpmāk – sadales sistēma) pakalpojuma tarifus.

2. Metodikā lietoti šādi termini:

- 2.1. **atļautie ieņēmumi** – ieņēmumi, kuri sedz ar sadales sistēmas pakalpojumiem saistītās ekonomiski pamatotās izmaksas un kurus sadales sistēmas operators ir tiesīgs saņemt konkrētā regulatīvā periodā;
- 2.2. **dabaszgāzes patēriņš tehnoloģiskām vajadzībām** – sadales sistēmas darbības nodrošināšanai izlietotā dabaszgāze;
- 2.3. **dabaszgāzes zudumi** – sadales sistēmā ievadīto un no sadales sistēmas izvadīto dabaszgāzes apjomu starpība attiecīgā laika periodā, neskaitot dabaszgāzes patēriņu tehnoloģiskām vajadzībām;
- 2.4. **diferencētie tarifi** – tarifi, pēc kuriem par sadales sistēmas pakalpojumiem norēķinās sadales sistēmas lietotāji;
- 2.5. **izmaksas** – sadales sistēmas operatora tehnoloģiski un ekonomiski pamotas izmaksas, kas nepieciešamas sadales sistēmas pakalpojuma efektīvai sniegšanai;
- 2.6. **lietotājiem nodotais dabaszgāzes apjoms** – trīs iepriekšējos kalendārajos gados vidējais gadā lietotājiem uz piederības robežas nodotais dabaszgāzes apjoms;
- 2.7. **plānotie ieņēmumi** – uz tarifu periodu attiecināta atļauto ieņēmumu daļa;
- 2.8. **regulatīvais periods** – laika periods, kuram nosaka atļautos ieņēmumus;
- 2.9. **regulatīvais rēķins** – rēķins, kurā ietver nepietiekami vai pārmērīgi atgūtos sadales sistēmas pakalpojuma ieņēmumus un šajā metodikā noteiktās plānoto un faktisko izmaksu atšķirības;
- 2.10. **regulējamo aktīvu bāze (RAB)** – sadales sistēmas operatora aktīvi vai to daļa, kas nepieciešami efektīvai sadales sistēmas pakalpojuma sniegšanai;
- 2.11. **sadales sistēmas pakalpojums** – sistēmas operatora pakalpojums, ar kuru tiek nodrošināta noteikta dabaszgāzes apjoma transportēšana no dabaszgāzes pārvades sistēmas līdz dabaszgāzes apgādes sistēmas piederības robežai, tajā skaitā sadales sistēmas jaudas uzturēšana un attīstīšana;

- 2.12. **tarifi** – atbilstoši izmaksām noteikts sadales sistēmas pakalpojumu tarifs;
- 2.13. **tarifu pārskata cikls** – laika periods, kuram tiek noteikti tarifi;
- 2.14. **tarifu periods** – laika periods, kurā ir piemērojami diferencētie tarifi.
3. Regulatīvā perioda ilgums ir no diviem līdz pieciem gadiem. Tarifu perioda ilgums ir viens gads. Iesniedzot tarifu projektu, sadales sistēmas operators iesniedz pamatojumu tarifu aprēķinā izmantotajam regulatīvajam periodam un nepieciešamības gadījumā tarifu periodam. Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija (turpmāk – regulators) ar lēmumu nosaka regulatīvo periodu un var lemt par tarifu perioda pagarināšanu.
4. Ja regulatīvajā periodā ir vairāki tarifu periodi, uz katru no tarifu periodiem tiek attiecināta vienāda atļauto ieņēmumu daļa. Plānotie ieņēmumi nemainās, izņemot, ja mainās uz tarifu periodu attiecināmie šīs metodikas 33.punktā norādītie lielumi.
5. Sadales sistēmas operators lieto izmaksu attiecināšanas modeli, kura pamatprincipus, tajā skaitā kapitāla izmaksu attiecināšanas metodi, un ieviešanu iesniedz regulatoram regulatīvā perioda pēdējā gadā līdz 15.jūnijam.
6. Sadales sistēmas operators precīzi un pārskatāmi atspoguļo sadales sistēmas pakalpojuma izmaksas tūkstošos *euro* [tūkst. EUR] ar precizitāti līdz vienai zīmei aiz komata un transportētās dabasgāzes apjomu pilnos skaitļos kilovatstundās [kWh].

2. Dabasgāzes bilance

7. Sistēmas operatora dabasgāzes bilance ir sadales sistēmai no dabasgāzes pārvades sistēmas pievadītā dabasgāzes apjoma atbilstība lietotājiem piegādātajam dabasgāzes apjomam un tehnoloģiskām vajadzībām un dabasgāzes zudumu segšanai nepieciešamajam dabasgāzes apjomam. Dabasgāzes bilanci izsaka ar šādu formulu:

$$Q_{SSO \text{ pārv}} = Q_{SSO \text{ nod}} = Q_{\text{liet}} + Q_{SSO \text{ tehn}} + Q_{SSO \text{ zud}}, \text{ kur:}$$

$Q_{SSO \text{ pārv}}$ – sadales sistēmai no dabasgāzes pārvades sistēmas pievadītais dabasgāzes apjoms [kWh];

$Q_{SSO \text{ nod}}$ – sadales sistēmā transportētais dabasgāzes apjoms [kWh];

Q_{liet} – lietotājiem nodotais dabasgāzes apjoms [kWh];

$Q_{SSO \text{ tehn}}$ – dabasgāzes patēriņš tehnoloģiskām vajadzībām [kWh];

$Q_{SSO \text{ zud}}$ – dabasgāzes zudumi [kWh].

8. Sadales sistēmas operators vienlaikus ar tarifa projektu iesniedz pamatojumu, ja aprēķinātais lietotājiem nodotais dabasgāzes apjoms tiek koriģēts.

3. Atļauto ieņēmumu aprēķinā iekļaujamās pozīcijas

9. Sadales sistēmas operatora sniegto pakalpojumu atļautie ieņēmumi sedz tarifu aprēķinā iekļautās izmaksas, kas sastāv no kapitāla izmaksām, ekspluatācijas izmaksām, nodokļiem, izmaksu apmēra, kas sistēmas operatoram jāsamazina, uzlabojot pamatlīdzekļu un citu resursu izmantošanas un saimnieciskās darbības efektivitāti, un ieņēmumu korekcijas:

$$AI_{SSO} = I_{SSO} = I_{\text{kap}} + I_{\text{ekspl}} + I_{\text{nod}} - I_{SSO \text{ ef}} + I_{\text{kor}}, \text{ kur:}$$

AI_{SSO} – regulatīvā perioda atļautie ieņēmumi [EUR];

I_{SSO} – tarifu aprēķinā iekļaujamās izmaksas [EUR];

I_{kap} – kapitāla izmaksas [EUR];

I_{ekspl} – ekspluatācijas izmaksas [EUR];

I_{nod} – nodokļu izmaksas [EUR];

$I_{\text{SSO ef}}$ – izmaksu apmērs, kas sadales sistēmas operatoram jāsamazina, uzlabojot pamatlīdzekļu un citu resursu izmantošanas un saimnieciskās darbības efektivitāti [EUR];

I_{kor} – izmaksu korekcija, kas saistīta ar iepriekšējo periodu prognožu novirzēm [EUR].

10. Regulators, ņemot vērā salīdzināmus Eiropas Savienības un Latvijas sistēmas operatoru efektivitātes rādītājus, kā arī inflācijas, atalgojuma izmaiņu prognozes regulatīvajam periodam un citus pamatotus, objektīvus rādītājus, var noteikt izmaksu efektivitātes koeficientu regulatīvajam periodam. Nosakot izmaksu efektivitātes koeficientu, regulators ņem vērā sistēmas operatora pamatotu viedokli par izmaksu efektivitātes koeficienta apmēru un tā ietekmi uz sadales sistēmas drošu darbību. Izmaksu efektivitātes koeficientu piemēro sadales sistēmas pakalpojumu izmaksām, lai noteiktu šo izmaksu apmēru, kāds sistēmas operatoram jāsasniedz līdz nākamā regulatīvā perioda sākumam un kāds tiks piemērots tarifu noteikšanā nākamajā regulatīvajā periodā. Sadales sistēmas pakalpojumu izmaksu apmēru, kas sadales sistēmas operatoram jāsamazina, uzlabojot pamatlīdzekļu un citu resursu izmantošanas un saimnieciskās darbības efektivitāti, nosaka, izmantojot šādu formulu:

$$I_{\text{SSO ef}} = (I_{\text{kap}} + I_{\text{ekspl}} + I_{\text{nod}}) \times K_{\text{ef}}, \text{ kur:}$$

K_{ef} – izmaksu efektivitātes koeficients.

11. Ja tarifu periods ir garāks par gadu, uz katru tarifu periodu tiek attiecināts sadales sistēmas pakalpojumu izmaksu apmērs, kāds sadales sistēmas operatoram jāsamazina, uzlabojot pamatlīdzekļu un citu resursu izmantošanas un saimnieciskās darbības efektivitāti. Pēc sadales sistēmas operatora pamatota lūguma regulators var atļaut piemērot atšķirīgu sadales sistēmas pakalpojuma izmaksu apmēru, kas sadales sistēmas operatoram jāsamazina, uzlabojot pamatlīdzekļu un citu resursu izmantošanas un saimnieciskās darbības efektivitāti, attiecināšanai uz katru tarifu periodu regulatīvā perioda ietvaros.
12. Ja sadales sistēmas operators sadales sistēmas pakalpojumu sniegšanai izmanto nomātus aktīvus, uz tarifu attiecināmā nomas maksa nedrīkst pārsniegt pamatotu nomas maksas apmēru. Pamatotas nomas maksas aprēķinā ietverto kapitāla atdevi iznomātājam, kurš ir saistītais komersants (valdošais uzņēmums vai atkarīgā sabiedrība Koncernu likuma izpratnē), nosaka, izmantojot kapitāla atdeves likmi atbilstoši šai metodikai.
13. Nekustamā īpašuma nodokli aprēķina saskaņā ar normatīvajiem aktiem tikai no RAB sastāvā iekļautiem aktīviem.

3.1. Kapitāla izmaksas

14. Kapitāla izmaksas veido kapitāla atdeve un nolietojums (amortizācija):

$$I_{\text{kap}} = P_{\text{KA}} + I_{\text{mol}}, \text{ kur:}$$

I_{mol} – pamatlīdzekļu nolietojums un nemateriālo ieguldījumu vērtības norakstījums [EUR];

P_{KA} – kapitāla atdeve [EUR].

15. Pamatojoties uz kapitāla atdevi, regulators analizē sadales sistēmas operatora darbības rentabilitāti. Sadales sistēmas operators atbilstoši sniegtajiem sadales sistēmas pakalpojumiem veido tādu kapitāla izmaksu un to attiecināšanas uzskaiti, kas dod skaidru un nepārprotamu priekšstatu par izmaksu izmaiņām.

3.1.1. Regulējamo aktīvu bāze

16. RAB vērtībā iekļauj sadales sistēmas pakalpojumu sniegšanai efektīvi izmantojamo pamatlīdzekļu, nemateriālo ieguldījumu (turpmāk – aktīvus) vai to vērtības daļu prognozēto vērtību. RAB vērtībā neietilpst finanšu ieguldījumi, debitoru parādi, vērtspapīri un līdzdalība kapitālos, naudas līdzekļi, krājumi, pamatlīdzekļu izveidošanas un nepabeigto celtniecības objektu izmaksas, kā arī pamatlīdzekļu vērtības daļa, kas finansēta no valsts, pašvaldības, ārvalsts, Eiropas Savienības, citas starptautiskas organizācijas un institūcijas finanšu palīdzības vai finanšu atbalsta, pamatlīdzekļi vai to vērtības daļa, kas iegūta par maksu (pieslēguma maksa), kura saņemta no lietotāja. RAB neiekļauj par citu pušu līdzekļiem izveidoto aktīvu vai to vērtības daļu vērtības izmaiņas, kas radušās pārvērtēšanas rezultātā. RAB atbilst ilgtermiņa pakalpojumu sniegšanai piesaistītā kapitāla vērtībai (pašu kapitāls un ilgtermiņa kredīti). Sadales sistēmas operators nodrošina RAB vēsturiskās vērtības izsekojamību.
17. Aktīviem vai to vērtības daļai, kas nav iekļauta RAB, nolietojumu neiekļauj tarifu aprēķinā iekļaujamajās izmaksās un no šiem aktīviem neplāno kapitāla atdevi.
18. Tarifu projekta izvērtēšanas gaitā RAB sastāvā iekļauto aktīvu vērtību regulators var noteikt atšķirīgu no attiecīgo aktīvu bilances vērtības. Lai noteiktu, vai RAB sastāvā iekļautie aktīvi nepieciešami sadales sistēmas pakalpojuma sniegšanai efektīvā veidā, regulatoram ir tiesības uzdot veikt sadales sistēmas operatoram RAB sastāvā iekļauto aktīvu tehniskā stāvokļa, kalpošanas ilguma un izmantošanas efektivitātes novērtējumu. Regulators apstiprina novērtējuma darba uzdevumu un pieņem šī darba uzdevuma izpildi.
19. Papildus aktīvu pārvērtēšanai RAB noteikšanas nolūkos regulators var veikt korekcijas attiecībā uz kapitāla izmaksu noteikšanu, ja tiek konstatēts, ka sadales sistēmas operators aprēķinos iekļāvis aktīvus vai to vērtības daļu, kuri netiek izmantoti sadales sistēmas pakalpojuma efektīvai nodrošināšanai.

3.1.2. Kapitāla atdeve

20. Kapitāla izmaksu noteikšanai izmanto RAB un kapitāla atdeves likmi. Kapitāla atdeve aprēķināta saskaņā ar šādu formulu:

$$P_{KA} = RAB \times wacc, \text{ kur:}$$

RAB – RAB vērtība [EUR];

wacc – vidējā svērtā kapitāla atdeves likme procentos [%].

21. Kapitāla atdeves likmi nosaka regulators saskaņā ar kapitāla atdeves likmes aprēķināšanas metodiku.

3.1.3. Pamatlīdzekļu nolietojums un nemateriālo ieguldījumu vērtības norakstījums

22. Pamatlīdzekļu nolietojumu un nemateriālo ieguldījumu vērtības norakstījumu aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$I_{nol} = I_{nol \text{ pam}} + I_{nol \text{ nem}}, \text{ kur:}$$

$I_{\text{mol pam}}$ – pamatlīdzekļu nolietojums [EUR];

$I_{\text{mol nem}}$ – nemateriālo ieguldījumu izveidošanas izmaksu norakstījums [EUR].

23. Pamatlīdzekļu nolietojumu aprēķina saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem un sadales sistēmas operatora pieņemto grāmatvedības politiku.
24. Ja pamatlīdzekļi nav pilnībā izmantoti sadales sistēmas pakalpojuma sniegšanai, aprēķināto nolietojumu koriģē atbilstoši pamatlīdzekļu lietderīgai izmantošanai.
25. Nemateriālo ieguldījumu vērtības norakstījumu aprēķina pētniecības un sadales sistēmas operatora attīstības izmaksām, koncesiju, patentu, licenču, preču zīmju un citu nemateriālo ieguldījumu izmaksām (izņemot sistēmas operatora nemateriālo vērtību), ņemot vērā starptautiskos grāmatvedības standartus un sadales sistēmas operatora pieņemto grāmatvedības politiku.

3.3. Eksploatācijas izmaksas

26. Sadales sistēmas eksploatācijas izmaksas aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$I_{\text{ekspl}} = I_{\text{tehn proc}} + I_{\text{pers}} + I_{\text{rem}} + I_{\text{saimn}}, \text{ kur:}$$

$I_{\text{tehn proc}}$ – tehnoloģiskā procesa nodrošināšanas un dabasgāzes zudumu izmaksas [EUR];

I_{pers} – personāla un sociālās izmaksas [EUR];

I_{rem} – kārtējo īpašuma uzturēšanai nepieciešamo un veikto eksploatācijas remontu izmaksas [EUR];

I_{saimn} – pārējās saimnieciskās darbības izmaksas [EUR].

27. Tehnoloģiskā procesa nodrošināšanas un dabasgāzes zudumu izmaksas aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$I_{\text{tehn proc}} = I_{\text{zud}} + I_{\text{tehn}}, \text{ kur:}$$

I_{zud} – maksa par dabasgāzes zudumiem sadales sistēmā [EUR];

I_{tehn} – maksa par dabasgāzes patēriņu tehnoloģiskām vajadzībām [EUR].

28. Maksa par dabasgāzes zudumiem tiek aprēķināta saskaņā ar šādu formulu:

$$I_{\text{zud}} = G_{\text{zud}} \times C_{\text{zud sso}}, \text{ kur:}$$

G_{zud} – prognozētie dabasgāzes zudumi sadales sistēmā [kWh];

$C_{\text{zud sso}}$ – prognozētā vidējā dabasgāzes zudumu cena [EUR/kWh].

29. Maksa par dabasgāzes patēriņu tehnoloģiskām vajadzībām tiek aprēķināta saskaņā ar šādu formulu:

$$I_{\text{tehn}} = G_{\text{tehn}} \times C_{\text{zud sso}}, \text{ kur:}$$

G_{tehn} – prognozētais dabasgāzes patēriņš tehnoloģiskām vajadzībām [kWh].

30. Personāla un sociālās izmaksas aprēķina saskaņā ar Darba likumu un sociālās apdrošināšanas jomu reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem.

31. Īpašuma uzturēšanai nepieciešamo un veikto kārtējo ekspluatācijas remontu izmaksas un darbu, kuri nepieciešami sadales sistēmas operatora grāmatvedības bilancē esošo un nomāto dabasgāzes sadales aktīvu un administrēšanas aktīvu pamatlīdzekļu (ēku, būvju, iekārtu u.c.) uzturēšanai darba kārtībā un saglabāšanai un kurus veic citi komersanti, izmaksas noraksta un iegrāmato pārskata periodā, kurā tās radušās. Šajā pozīcijā iekļauj krājumu uzturēšanas finansēšanas izmaksas atbilstoši plānotajam krājumu aprites ciklam, piemērojot komersanta faktisko aizņēmumu likmi. Krājumu uzturēšanas finansēšanas izmaksas tiek novērtētas, ņemot vērā nepārtraukta un drošības prasībām atbilstoša sadales sistēmas pakalpojuma sniegšanai nepieciešamo krājumu apjomu. Ja faktiskā aizņēmuma likme, ko piemēro krājumu finansēšanas izmaksu novērtēšanai, pārsniedz pēdējo sešu mēnešu vidējo Latvijas Bankas publicēto nefinanšu sabiedrībām izsniegto īstermiņa kredītu (*euro*) mainīgo procentu likmi (jaunajiem darījumiem) atbilstoši krājumu apjomiem, krājumu uzturēšanas finansēšanas izmaksas tiek novērtētas, piemērojot pēdējo sešu mēnešu vidējo Latvijas Bankas publicēto nefinanšu sabiedrībām izsniegto īstermiņa kredītu (*euro*) mainīgo procentu likmi (jaunajiem darījumiem) atbilstoši krājumu apjomiem. Šajā pozīcijā neuzskaita ar kapitalizētu remontu un jaunu pamatlīdzekļu izveidi saistītās izmaksas un to veikšanai uzturēto krājumu finansēšanas izmaksas.
32. Pārējās saimnieciskās darbības izmaksas ir ar sadales sistēmas operatora darbību saistītās izmaksas, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu sadales sistēmas pakalpojuma sniegšanu, un nav iekļautas citās izmaksu pozīcijās.

3.4. Ieņēmumu un lietotājiem nodotās dabasgāzes apjoma korekcija

33. Sadales sistēmas operators izveido regulatīvo rēķinu, kurā divu mēnešu laikā pēc kalendārā gada beigām uzskaita:

33.1. starpību starp plānotajiem un faktiskajiem ieņēmumiem kalendārajā gadā;

33.2. starpību starp plānotajām dabasgāzes zudumu izmaksām un faktiskajām dabasgāzes zudumu izmaksām. Izmaksu starpību aprēķina, ņemot vērā faktisko dabasgāzes cenu kalendārajā gadā, nemainoties plānotajam dabasgāzes zudumu apjomam kalendārajā gadā;

33.3. starpību starp plānoto inflācijas radīto izmaksu pieaugumu regulatīvajā periodā un faktiskās inflācijas radīto izmaksu pieaugumu kalendārajā gadā, ko aprēķina šādi:

$$IIP_{kg} = ((I_{pers,t} + I_{rem,t} + I_{saim,t}) - I_{ne,t}) \times (PCI_f - PCI_{pl}), \text{ kur:}$$

$I_{saim,t}$ – tarifu aprēķinā iekļautās pārējās saimnieciskās darbības izmaksas, kas attiecināmas uz konkrēto tarifu periodu [EUR];

$I_{pers,t}$ – tarifu aprēķinā iekļautas personāla un sociālās izmaksas, kas attiecināmas uz konkrēto tarifu periodu [EUR];

$I_{rem,t}$ – tarifu aprēķinā iekļautas īpašuma uzturēšanai nepieciešamo un citu komersantu veikto kārtējo ekspluatācijas remontu izmaksas, kas attiecināmas uz konkrēto tarifu periodu [EUR];

$I_{ne,t}$ – tarifu aprēķinā iekļautas ekspluatācijas izmaksas, kuras attiecināmas uz konkrēto tarifu periodu un uz kurām inflācijas radītas izmaksu izmaiņas regulatīvajā periodā nav plānotas [EUR];

PCI_{pl} – tarifu aprēķinā izmantotā plānotā kumulatīvā patēriņa cenu inflācija attiecīgajam tarifu periodam [%];

PCI_f – faktiskā kumulatīvā patēriņa cenu inflācija attiecīgajam tarifu periodam [%].

34. Starpība starp šīs metodikas 33.punktā norādītajiem lielumiem tiek noteikta uz kalendārā gada 31.decembri.

35. Sadales sistēmas operators divu mēnešu laikā pēc kalendārā gada beigām iesniedz regulatoram informāciju par regulatīvā rēķina atlikumu un tā pamatojumu.

36. Šīs metodikas 9.punktā noteikto ieņēmumu korekciju nākamajam regulatīvajam periodam nosaka šādi:

36.1. ja regulatīvā rēķina atlikums ir negatīvs, ieņēmumu korekcijas daļa ir vienāda ar regulatīvā rēķina atlikumu un palielina šīs metodikas 9.punktā noteiktās izmaksas nākamajam tarifu periodam;

36.2. ja regulatīvā rēķina atlikums ir pozitīvs, ieņēmumu korekcijas daļa ir vienāda ar regulatīvā rēķina atlikumu un samazina šīs metodikas 9.punktā noteiktās izmaksas nākamajam tarifu periodam;

36.3. ja iepriekšējā regulatīvā perioda faktiskās un prognozētās sadales sistēmas pakalpojumu izmaksas, izņemot izmaksu starpības, kas minētas šīs metodikas punktā, pa izmaksu grupām ir mazākas par apstiprinātajām sadales sistēmas pakalpojumu izmaksām pa izmaksu grupām (turpmāk – izmaksu ietaupījums), sadales sistēmas operators pamato faktisko izmaksu atšķirību pa izmaksu grupām, izmaksu ietaupījumu ieskaitot regulatīvajā rēķinā. Ja izmaksu ietaupījums veidojas darbības efektivitātes uzlabošanas rezultātā, ieņēmumu korekcijas daļa ir vienāda ar 50% no izmaksu ietaupījuma;

36.4. ja iepriekšējā regulatīvajā periodā ārējo normatīvo aktu izmaiņu vai ārkārtas situāciju novēršanas dēļ radušās neparedzētās izmaksas ir pamatotas un ciktāl tās nav atgūstamas citādi, ieņēmumu korekcijas daļa ir vienāda ar neparedzēto izmaksu faktisko apmēru un palielina šīs metodikas 9.punktā noteiktās izmaksas nākamajam regulatīvajam periodam.

37. Ja regulatīvajā periodā ir vairāki tarifu periodi, šīs metodikas 9.punktā noteikto ieņēmumu korekciju uz nākamā tarifu perioda plānotajiem ieņēmumiem nosaka šādi:

37.1. ja regulatīvā rēķina atlikums ir negatīvs, ieņēmumu korekcijas daļa ir vienāda ar regulatīvā rēķina atlikumu, ja tas pēc kalendārā gada beigām veido vairāk nekā vienu procentu un nepārsniedz trīs procentus no kalendārā gada ekspluatācijas izmaksām, un palielina šīs metodikas 9.punktā noteiktās izmaksas nākamajam tarifu periodam. Trīs procentu ierobežojums neattiecas uz izmaksu starpībām, kas minētas šīs metodikas 33.4. apakšpunktā;

37.2. ja regulatīvā rēķina atlikums ir pozitīvs, ieņēmumu korekcijas daļa ir vienāda ar regulatīvā rēķina atlikumu, ja tas pēc kalendārā gada beigām veido vairāk nekā vienu procentu no kalendārā gada plānotajām ekspluatācijas izmaksām, un samazina šīs metodikas 9.punktā noteiktās izmaksas nākamajam tarifu periodam;

4. Diferencēto tarifu noteikšana

38. Sadales sistēmas operatora atļautos ieņēmumus nosaka vienādā apmērā ar uz regulatīvo periodu attiecināmajām tarifu aprēķinā iekļaujamajām izmaksām. Atļautos ieņēmumus sadales sistēmas operators atgūst, sniedzot dabasgāzes sadales pakalpojumu un jaudas uzturēšanas pakalpojumu. Atļautos ieņēmumus no minētajiem pakalpojumiem nosaka, nodrošinot šādu nosacījumu:

$$AI_{SSO} = AI_{dg\ sad} + AI_{dg\ jauda}, \text{ kur}$$

$AI_{dg\ sad}$ – regulatīvā perioda atļautie ieņēmumi no dabasgāzes sadales pakalpojuma [EUR];
 $AI_{dg\ jauda}$ – regulatīvā perioda atļautie ieņēmumi no sistēmas jaudas uzturēšanas pakalpojuma [EUR].

39. Tarifu perioda plānoto ieņēmumu daļu, kas tiek attiecināta uz dabasgāzes sadales pakalpojumu, aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

$$PI_{dg\ sad} = \frac{AI_{dg\ sad}}{TP_{reg}} + \frac{AI_{dg\ sad}}{AI_{SSO}} \times I_{tp}, \text{ kur}$$

$PI_{dg\ sad}$ – tarifu perioda plānotie ieņēmumi, kas atgūstami no dabasgāzes sadales pakalpojuma [EUR];

TP_{reg} – tarifu periodu skaits regulatīvajā periodā [skaits];

I_{tp} – uz tarifu periodu attiecināmā ieņēmumu korekcijas daļa.

40. Tarifu perioda plānoto ieņēmumu daļu, kas tiek attiecināta uz jaudas uzturēšanas pakalpojumu, nosaka saskaņā ar šādu formulu:

$$PI_{dg\ jauda} = \frac{AI_{dg\ jauda}}{TP_{reg}} + \frac{AI_{dg\ jauda}}{AI_{SSO}} \times I_{tp}, \text{ kur}$$

$PI_{dg\ jauda}$ – tarifu perioda plānotie ieņēmumi, kas atgūstami no jaudas uzturēšanas pakalpojuma [EUR].

41. Sadales sistēmas operators var lietotājiem noteikt maksu par dabasgāzes sadales pakalpojumu un maksu par sistēmas jaudas uzturēšanas pakalpojumu. Maksu nosaka, ņemot vērā atbilstošā pakalpojuma apstiprinātos diferencētos tarifus un atbilstošā pakalpojuma patērēto apjomu.
42. Dabasgāzes sadales pakalpojuma tarifus un sistēmas jaudas uzturēšanas pakalpojuma tarifus var diferencēt atkarībā no lietotāju dabasgāzes patēriņa apjoma gadā, gazificēto objektu maksimālā dabasgāzes patēriņa stundā vai atkarībā no citiem pamatotiem diferencēšanas kritērijiem ar mērķi sekmēt efektīvāku sadales sistēmas izmantošanu.
43. Sadales sistēmas operators vienlaikus ar tarifu projektu iesniedz tarifu projektā izmantoto dabasgāzes sadales pakalpojuma tarifu un dabasgāzes sadales sistēmas jaudas uzturēšanas pakalpojuma tarifu diferencēšanas kritēriju ekonomisko pamatojumu.
44. Kopējie atļautie ieņēmumi no sistēmas jaudas uzturēšanas pakalpojuma nepārsniedz kopējās sadales sistēmas jaudas uzturēšanas un attīstīšanas izmaksas.

5. Tarifu noteikšanas procedūra

5.1. Tarifu projekta izstrādāšana un iesniegšana

45. Sadales sistēmas operators regulatīvā perioda pēdējā gadā divu nedēļu laikā pēc kapitāla atdeves likmes noteikšanas dienas rakstveidā un elektroniskā formā iesniedz regulatoram tarifu projektu nākamajam regulatīvajam periodam. Tarifu projektu izstrādā saskaņā ar šo metodiku, nosakot izmaksas attiecībā uz sadales sistēmas pakalpojumu. Kopā ar tarifu projektu sadales sistēmas operators iesniedz tarifu projektā minēto tarifus veidojošo izmaksu pamatojumu un minētās izmaksas pamatojošos dokumentus saskaņā ar regulatora noteikumiem par tarifus veidojošo izmaksu pamatojumu.
46. Sadales sistēmas operators var iesniegt regulatoram pamatotu pieprasījumu atļaut pašam noteikt tarifus saskaņā ar šo metodiku.

5.2. Tarifu projekta izvērtēšana

47. Tarifu projektu regulators izvērtē likumā “Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” noteiktajos termiņos.
48. Regulators, izvērtējot tarifu projekta veidojošo izmaksu pamatojumu, apstiprina vai noraida diferencētos tarifus, vai uzdod sadales sistēmas operatoram veikt diferencēto tarifu pārreķinu.
49. Tarifu projekta izvērtēšanas laikā sadales sistēmas operators var iesniegt tarifu projekta labojumus un papildinājumus.
50. Noteiktie diferencētie tarifi ir spēkā, līdz stājas spēkā jauni noteiktie diferencētie tarifi.
51. Ja regulators ir devis atļauju, atbilstoši Enerģētikas likuma 15.panta 1.¹daļai sadales sistēmas operators pats nosaka diferencētos tarifus saskaņā ar šo metodiku, ievērojot turpmāk norādīto kārtību:

51.1. sadales sistēmas operators ne vēlāk kā 30 dienas pirms jauno diferencēto tarifu spēkā stāšanās dienas publicē diferencētos tarifus oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis” un informē regulatoru par diferencētajiem tarifiem;

51.2. vienlaikus sadales sistēmas operators iesniedz regulatoram diferencēto tarifu pamatojumu un informāciju par iepriekšējā perioda faktiskajām izmaksām, jauno diferencēto tarifu prognozētos datus, kā arī salīdzinājuma tabulas, kurās norādītas lietotāju struktūras izmaiņas, un citus dokumentus, kuri pamato jauno diferencēto tarifu nepieciešamību;

51.3. regulators 21 dienas laikā pēc diferencēto tarifu saņemšanas izvērtē iesniegto diferencēto tarifu atbilstību šai metodikai un iesniegto tarifu ekonomisko pamatojumu;

51.4. ja regulators 21 dienas laikā pēc diferencētajiem tarifu saņemšanas nav pieņēmis lēmumu par iesniegto diferencēto tarifu neatbilstību šai metodikai vai nav noraidījis diferencēto tarifu ekonomisko pamatojumu, tad diferencētie tarifi stājas spēkā sadales sistēmas operatora noteiktajā laikā;

51.5. ja regulators 21 dienas laikā pēc diferencēto tarifu saņemšanas pieņem lēmumu par iesniegto diferencēto tarifu neatbilstību šai metodikai vai noraida diferencēto tarifu ekonomisko pamatojumu, tad diferencētie tarifi nestājas spēkā sadales

sistēmas operatora noteiktajā laikā. Pieņemto lēmumu regulators septiņu dienu laikā pēc lēmuma pieņemšanas nosūta sadales sistēmas operatoram un publicē oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" paziņojumu par pieņemto lēmumu, kurā atsauc diferencēto tarifu spēkā stāšanos.

6. Noslēguma jautājumi

52. Sadales sistēmas operators atbilstoši metodikai izstrādātu tarifu projektu iesniedz regulatorā līdz 2020.gada 20.augustam.
53. Atzīt par spēku zaudējušu Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas 2017.gada 16.marta lēmumu Nr.1/8 "Dabāsgāzes sadales pakalpojumu tarifu aprēķināšanas metodika" (Latvijas Vēstnesis 2017, 59.nr.).
54. Metodika stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis".

Priekšsēdētājs

R. Irklis